

ZESPÓŁ SZKÓŁ ADMINISTRACYJNO – EKONOMICZNYCH W GDYNI, AL. ZWYCIĘSTWA 194

EKONOMANIAK

Rok szkolny 2019/2020 numer 2

WYCIECZKA WILNO - TROKI
Śladami Adama Mickiewicza

**BOŻE NARODZENIE
W POLSCE
I NA UKRAINIE**

Los związał ich z Wilnem
Galeria znanych postaci – wilnian z
urodzenia i wyboru

2019

Rokiem
Gustawa
Herlinga-Grudzińskiego

Od Redakcji

Drodzy czytelnicy EKONOMANIKA!

Koniec roku już blisko, semestr domknięty i wszyscy czujemy już atmosferę Świąt Bożego Narodzenia. Krótkie dni, rozświetlone ulice miast, gorączkowe przygotowania do Świąt tworzą jedyny w swoim rodzaju klimat tych ostatnich dni roku 2019. Niektórzy być może dokonują bilansu, inni planują nowe otwarcie 2020 i marzą o lepszej wersji siebie samych, ale są też tacy, którzy twierdzą, że nic ich nie obchodzi ta przedświąteczna i końcoworoczna krzątanina. Gdy nadejdzie ten świąteczny czas, wszyscy ulegniemy jego urokowi. W tym roku wyjątkowo długo będziemy mogli celebrować okres świąteczny, bo do szkoły wracamy dopiero 7 stycznia i to nie na długo, bo ferie rozpoczynamy już 13 stycznia. Wykorzystajcie zatem pięknie i pożytecznie ten czas, by wypoczęci wrócić do obowiązków 27 stycznia 2020 roku.

❖ Wydarzyło się...

- ❖ Pomagamy zwierzętom;
- ❖ Sukces naszych uczennic w konkursie rachunkowości;
- ❖ Rok Gustawa Herlinga-Grudzińskiego.
- ❖ Wizyta w hospicjum;
- ❖ Rocznicą Grudnia 1970.

W numerze:

- ❖ Rok Gustawa Herlinga-Grudzińskiego.
- ❖ Wilno – Mekka polskiej kultury.
- ❖ Kim są Karaimi?
- ❖ Znani ludzie związani z Wilnem.
- ❖ Litwo, pyszna ty moja... Wilno od kuchni.
- ❖ Święta na Ukrainie.

W uznaniu słowa i czynu wielkiego pisarza Sejm RP przyjął uchwałę ustanawiającą rok 2019 Rokiem Gustawa Herlinga-Grudzińskiego - jednego z najwybitniejszych pisarzy polskich XX wieku.

W ramach Roku Gustawa Herlinga-Grudzińskiego uczniowie naszej szkoły mieli okazję uczestniczyć w wydarzeniach upamiętniających tego niezwykłego w naszej literaturze twórcy - pisarza i filozofa, więźnia sowieckiego łagru, żołnierza armii Andersa i emigranta. Polski pisarz „pod Wezuwiuszem” - zamieszkały w Neapolu jest autorem jednej z najważniejszych książek, będącej wnikliwym studium systemu sowieckiego i jednocześnie studium człowieka. „Inny świat” to wstrząsające świadectwo więźnia, do bólu prawdziwe w swojej wymowie najtrafniej ujętej w słowach: „człowiek jest ludzki w ludzkich warunkach” do dziś porusza i budzi sprzeciw wobec nieludzkiego systemu totalitarnego opartego na kłamstwie, jest ostrzeżeniem dla przyszłych pokoleń i ważnym przesłaniem czasu pogardy.

Łagrowe doświadczenia ukształtowały Grudzińskiego jako pisarza, którego twórczość porusza głównie zagadnienia moralne, filozoficzne, zgłębia tajemnicę ludzkiego cierpienia, wpisując się w krąg literatury reprezentowany przez Dostojewskiego czy Conrada. To z pewnością wymagająca i erudycyjna proza, jednak warto po nią sięgać, pamiętając, że jej autor aż do 1989 roku w Polsce skazany był na zapomnienie. Poprzez uczniowskie prezentacje, projekty plakatów oraz konkurs literacki sylwetka pisarza, jego losy oraz spuścizna literacka są nam bliższe.

Wydarzyło się ...

Wolontariat

Uczniowie klas pierwszych zostali wolontariuszami Sopockiego Uszakowa. Podczas swojego wolnego czasu, po lekcjach, wybrali się z nauczycielem biologii do Sopotu, aby zająć się bezdomnymi, porzuconymi, skrzywdzonymi królikami. Pomogli w karmieniu, w sprzątanu, a co najważniejsze dali niechcianym i skrzywdzonym zwierzętom miłość, chwilę tulenia, głaskania, dobrej energii. Gratulujemy postawy.

Konkurs rachunkowości

W dniu 5 grudnia reprezentacja szkoły pod opieką Pani Izabeli Niewiadomskiej wzięła udział w Ogólnopolskim Konkursie Wiedzy z Zakresu Rachunkowości na Wydziale Nauk Ekonomicznych i Zarządzania Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu. W pierwszym etapie wzięło udział prawie 100 osób ze szkół całej Polski, do drugiego etapu - finału zakwalifikowało się 17 najlepszych uczniów w tym dwie nasze dziewczyny – Ania Rosenkranz i Kamila Kisielewska, która ostatecznie została LAUREATKĄ tegoż konkursu (2. miejsce) i wygrała indeks na dowolny kierunek ekonomiczny WNEiZ UMK w Toruniu z maksymalną liczbą punktów.

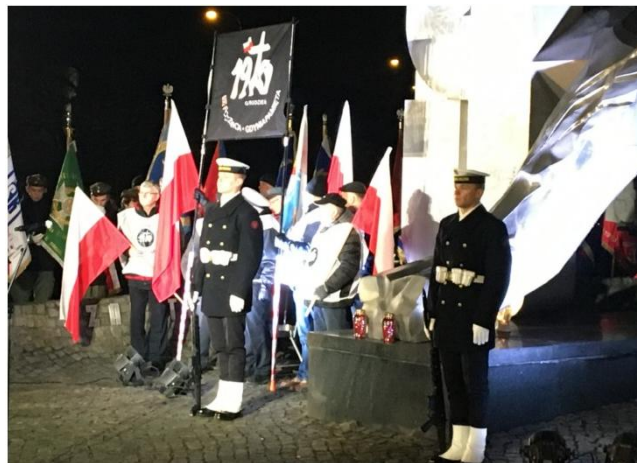
Wizyta w hospicjum

6 grudnia w Mikołajki klasa 1B wraz z wychowawcą i przedstawicielami rodziców odwiedziła Hospicjum Dziecięce Bursztynowa Przystań z mikołajkowym prezentem. Dzięki hojności rodziców klasa zbierała prawie 1.000 zł, za co zostały zakupione artykuły higieniczne, pościel, żywność i upominki świąteczne dla wszystkich dzieci.

Rocznica Grudnia 1970

Przed Pomnikiem Ofiar Grudnia 1970 zgromadził się tłum, a wśród zebranych duża delegacja uczniów z ZSAE. Poczet sztandarowy i przedstawiciele klas pierwszych wraz z nauczycielami przyszedli tu mimo bardzo wczesnej pory, by oddać hołd zamordowanym przez polskie wojsko oraz ZOMO stoczniovcem. Wzruszająca uroczystość, mnóstwo zniczy oświetlających drogę od mostu przy przystanku Gdynia Stocznia do Pomnika. I chwytający za gardło obrazek - staruszek, który przebiega między samochodami, by zawiesić bukiet kwiatów na przęsle mostu. Podbiegają do niego policjanci, ale nie po to, by go bić - jak 49 lat temu, tylko by asekurować jego powrót na chodnik.

Wilno – Mekka dla polskiej kultury

Wilno - obecna stolica Litwy i Troki – pierwsza stolica tego kraju były celem wycieczki, która odbyła się w dniach 13 – 16 listopada. W wycieczce uczestniczyli uczniowie klas drugich i trzecich. Bogaty program zwiedzania obejmował wiele ciekawych miejsc w Wilnie związanych z naszą historią i kulturą m.in. cmentarz na Rossie, gdzie spoczywa obok swej matki serce marszałka Józefa Piłsudskiego, dla którego Wilno było ukochanym miastem. Uczniowie zapalili symboliczne znicze także na mogiłach Joachima Lelewela, Onufrego Pietraszkiewicza czy rodzinnym grobie rodziny Słowackiego. Mieliśmy okazję podziwiać piękno wileńskich świątyń oraz doświadczać prawdziwie duchowych uniesień przed obliczem Matki Boskiej Ostrobramskiej. Wędrowaliśmy śladami naszego wieszca Adama Mickiewicza, który w Wilnie studiował, nawiązał przyjaźnie, tworzył swoje pierwsze dzieła, cierpiał niewolę i na zawsze zachował je w sercu.

Ciekawostki:

- Mickiewicz przybył do Wilna na studia mając 16 lat, a opuścił miasto na zawsze w 1824 roku. Mieszkał w Wilnie w wielu różnych miejscach rozsianych po całym mieście. Nie były to apartamenty, a najczęściej pokoje użyczane mu przez przyjaciół, a bywało że jedynie wnęki za kotarą.
- Do Kowna z Wilna jest ok. 100 km, a odległość tę w czasach Mickiewicza pokonywano powozem poruszającym się z prędkością ok. 5-6 km/h, więc podróż musiała trwać kilkanaście godzin. Droga do pracy w kowieńskiej szkole była więc dla Mickiewicza prawdziwą wyprawą.

Odkrywanie śladów Mickiewicza to wyjątkowa, żywa lekcją ojczyściej literatury i jej historii.

Troki – pierwsza stolica Litwy

W drugim dniu wycieczki podziwialiśmy piękną panoramę Wilna rozciągającą się ze Wzgórza Zamkowego oraz zwiedzaliśmy zrekonstruowany zamek w Trokach i wioskę karaimską.

Kim są Karaimi?

Nazwa 'Karaimi' to określenie zarówno pewnej doktryny religijnej, jak i grupy etnicznej. Doktryna wyłoniła się w VIII wieku n.e. z judaizmu, na gruncie sprzeciwu wobec traktowania przez faryzeuszy Talmudu jako księgi świętej. Na czele tej opozycji stanął Anan ben Dawid z Basry, który nauczał, że nie wolno nic dodawać ani ujmować z tego, co głosi Biblia. Nazwa doktryny pochodzi od arabskiego qara' (czytać, recytować). Podstawą tego wyznania jest Pięcioksiąg, zwłaszcza Dekalog, wraz z zasadą i obowiązkiem niezależnej ich interpretacji. Duchowni są obieralni, a ich zadaniem jest przede wszystkim przewodniczenie w zbiorowych modlitwach w karaimskich kościołach, tzw. kenesach.

Los związał ich z Wilnem

Dzisiaj Wilno jest stolicą Litwy – naszego sąsiada i państwa członkowskiego UE. Nie sposób jednak nie zauważyć obecności tego miasta w naszej polskiej kulturze i wpływu jego mieszkańców na kulturalne oblicze naszej ojczyzny. Oprócz postaci tak ewidentnie kojarzonych z Wilnem jak Adam Mickiewicz, Czesław Miłosz czy marszałek Józef Piłsudski w polskiej przestrzeni kulturowej zaistniało wiele postaci związanych z Wilnem, których obecność jest nie do przecenienia. Trudno wyobrazić sobie literaturę bez „Dziadów”, teatr bez Niny Andrycz czy operę bez Stanisława Moniuszki. Redakcja EKONOMANIKA przygotowała listę ciekawych i zasłużonych osób, których losy związane były z Wilnem.

Nina Andrycz (ur. 11 listopada 1912 w Brześciu Litewskim; zm. 31 stycznia 2014 w Warszawie) – polska aktorka teatralna, filmowa i telewizyjna, recytatorka oraz poetka i pisarka. Studiowała prawo na Uniwersytecie Stefana Batorego w Wilnie. W teatrze zadebiutowała

16 listopada 1934. W latach 1934–1935 pracowała w Teatrze na Pohulance w Wilnie. Aktorka warszawskiego Teatru Polskiego (od 1935 do 2004). Była obsadzana w rolach głównych w dramatach klasycznych i romantycznych. Choć życie prywatne aktorki może budzić kontrowersje, to z pewnością na scenie była prawdziwą damą polskiego teatru.

Emil Karewicz (ur. 13 marca 1923 w Wilnie) – polski aktor teatralny, filmowy i radiowy, uczestnik II wojny światowej. Swoją karierę aktorską rozpoczął w Wilnie, w tamtejszym Teatrze Małym, gdzie zagrał rolę Małpy w Kwartecie I. Kryłowa. Największą popularność przyniosła mu jednak rola Brunera w kultowym serialu „Stawka większa niż życie”.

Tadeusz Konwicki (1926–2015) – polski prozaik, scenarzysta i reżyser. W młodości mieszkał w Kolonii Wileńskiej. Uczył się w Gimnazjum im. Króla Zygmunta Augusta w Wilnie. Po wybuchu II wojny światowej pracował m.in. jako robotnik kolejowy i pomocnik elektryka w szpitalu w Nowej

Wilejce. , jako członek VIII Oszmiańskiej Brygady Armii

Krajowej brał udział w akcji Burza?, później walczył w partyzantce antysowieckiej w lasach podwileńskich.

jej w tej postaci, którą przelano na obraz „Jezu, Ufam Tobie”.

Faustyna Kowalska (1905–1938) W 1933 roku wyjechała do Wilna i przebywała w tamtejszym zgromadzeniu z przerwami do 1936 roku. Właśnie tam św. Faustyna doświadczyła około 80 mistycznych przeżyć. Kilkakrotnie Chrystus objawił się

Władysław Kozakiewicz (ur. 8 grudnia 1953 w Solecznikach pod Wilnem) – polski lekkoatleta – tyczkarz i wieloboista. Został mistrzem i rekordzistą Polski już w wieku 19 lat, zdobywał wszystko, co było do wygrania na zawodach krajowych

i międzynarodowych. Na olimpiadzie w Moskwie w 1980 roku znokautował rywali, zdobywając złoty medal.

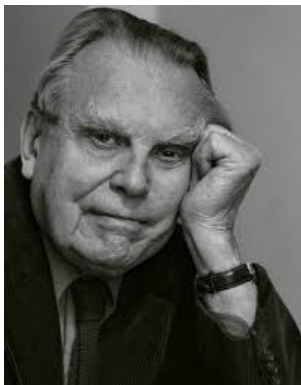
Józef Ignacy Kraszewski (1812–1887) – pisarz, historyk, działacz polityczny, publicysta, autor z największą liczbą wydanych książek i wierszy w historii literatury polskiej. We wrześniu 1829 podjął studia na Wydziale Lekarskim Uniwersytetu Wileńskiego, wkrótce prze-

niósł się na literaturę. W okresie przymusowego pobytu w Wilnie prowadził historyczne badania źródłowe, co po latach zaowocowało m.in. czterotomową historią tego miasta (Wilno od początków jego do roku 1750), spiswaną w latach 1840?1842, a także kilkoma powieściami.

Adam Mickiewicz (1798–1855) – poeta, twórca i autor polskiego romantyzmu, filomata. Adam Mickiewicz do Wilna z Nowogródka przyjechał 24 września 1815 roku, by podjąć studia na Uniwersytecie Wileńskim. W Wilnie, na Litwie, spędził dziewięć lat. Muzeum Adama Mickie-

wicza w Wilnie mieści się w mieszkaniu przy zaułku Bernardyńskim w Starym Mieście, gdzie od Wielkanocy do czerwca 1822 r. żył poeta.

Czesław Miłosz (1911-2004) – poeta, wykładowca Uniwersytetu Kalifornijskiego, laureat nagrody Nobla. Miłosz studiował na Uniwersytecie Stefana Batorego w Wilnie, najpierw polonistykę na Wydziale Humanistycznym, po krótkim czasie przeniósł się na Wydział Nauk Społecznych, by studiować prawo. Pracował

w Polskim Radiu Wilno.

Stanisław Moniuszko (1819-1872) jeden z

najwybitniejszych kompozytorów romantyzmu, ojciec opery polskiej swoją przyszłą żonę Aleksandrę Müllerównę poznał podczas pobytów w Wilnie ze swoim stryjem, z którym zatrzymywał się zazwyczaj w kamienicy jej rodziny. W wieku zaledwie 17 lat zaręczył się, jednak zanim doszło do ślubu, wyjechał do Berlina, aby dalej kształcić się muzycznie. 25 sierpnia 1840 Stanisław Moniuszko zawarł w Wilnie ślub z Aleksandrą Müllerówną, z którą miał dziesięcioro dzieci. Moniuszko przez wiele lat grał na organach w najwspanialszych świątyniach Wilna – św. Jana Chrzciciela, św. Jana Ewangelisty oraz w kościele św. Piotra i Pawła.

Joanna Moro (ur. 13 grudnia 1984 w Wilnie) – litewska aktorka filmowa i teatralna narodowości polskiej mieszkająca na stałe w Polsce. Jest absolwentką Gimnazjum im. Adama Mickiewicza w Wilnie. W 2003 wyjechała z Litwy, aby rozpocząć studia w Polsce, które ukończyła w 2007 roku. Działała także w Polskim Teatrze w Wilnie. Szeroką rozpoznawalność zapewniła jej rola piosenkarki Anny German w serialu „Anna German. Tajemnica białego anioła”.

Joanna Moro (ur. 13 grudnia 1984 w Wilnie) – litewska aktorka filmowa i teatralna narodowości polskiej mieszkająca na stałe w Polsce. Jest absolwentką Gimnazjum im. Adama Mickiewicza w Wilnie. W 2003 wyjechała z Litwy, aby rozpocząć studia

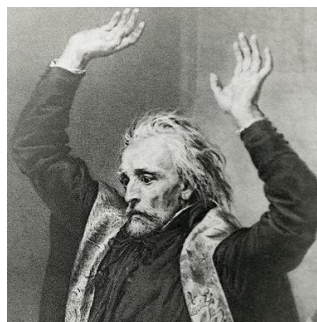
w Polsce, które ukończyła w 2007 roku. Działała także w Polskim Teatrze w Wilnie. Szeroką rozpoznawalność zapewniła jej rola piosenkarki Anny German w serialu „Anna German. Tajemnica białego anioła”.

Józef Piłsudski (1867-1935) – polski działacz społeczny i niepodległościowy, żołnierz, polityk, mąż stanu; urodził się 5 grudnia 1867 w Żuławie na Wileńszczyźnie, w rodzinie o tradycjach patriotycznych. Syn Józefa Wincentego i Marii z Billewiczów. Matka Maria Piłsudska zmarła

1 września 1884 i została pochowana w Sugintach. 1 czerwca 1935 jej zwłoki ekshumowano i złożono

tymczasowo w kaplicy kościoła św. Teresy w Wilnie. 12 maja 1936 trumnę ze zwłokami uroczystie złożono w krypcie mauzoleum na cmentarzu Na Rossie. Obok trumny złożono kryształową urnę z sercem Józefa Piłsudskiego. Na płycie nagrobka został wykuty słynny napis na płycie: „Matka i serce syna”.

Piotr Skarga (1536-1612) – polski jezuita, teolog, pisarz i kaznodzieja, czołowy polski przedstawiciel kontrreformacji, kaznodzieja nadworny Zygmunta III Wazy, rektor Kolegium Jezuitów w Wilnie, pierwszy rektor Uniwersytetu Wileńskiego.

Juliusz Słowacki (1809-1849) – poeta polskiego romantyzmu, twórca polskiego dramatu romantycznego (Kordian, Balladyna). Słowacki mieszkał w Wilnie dwukrotnie, za każdym razem sprowadzając się tu z rodziną. Ukończył w Wilnie gimnazjum i zdążył jeszcze ukończyć Uniwersytet w Wilnie,

po czym wyjechał z miasta na zawsze.

CZY WIECIE, ŻE...

- Jedną z największych atrakcji turystycznych Wilna jest lot Balonem nad miastem. Warto tu wspomnieć, że Litwa jest światowym liderem w lotach balonami na ogrzane powietrze.
- Litwa, jako jedyny kraj na świecie ma swój własny zapach. Nazywa się... „Zapach litewski”.
- W dzień Świętego Patryka, w Wilnie zabarwiono na szmaragdowo, rzekę Wilia.
- Aleje Giedymina w Wilnie są na 25 miejscu w świecie pod względem najdroższych ulic
- Litwa, jako pierwszy kraj na świecie wprowadziła zakaz sprzedawania napojów energetycznych osobom poniżej osiemnastego roku życia.
- Litwa jest największym i najbardziej wysuniętym na południe spośród trzech krajów bałtyckich.
- Zamek na wyspie na jeziorze Galve w Trokach – to jedyny zamek na Litwie i w Europie Wschodniej położony na wyspie.
- Na Litwie znajduje się ponad 6000 jezior.

<http://wanderlust.com.pl/pl/10-ciekawostek-na-temat-litwy-ktorych-nie-znaliscie/>

Litwo, pyszna ty moja...

Ostatniego dnia będąc na Litwie, odwiedziliśmy wioskę zamieszkałą przez Karaimów - Troki. Karaimi mieszkają w bardzo kolorowych domkach, m.in. żółte i niebieskie. Są wyznawcami starej religii. W Trokach znajduje się także osiemnastowieczna kienesa, czyli karaïmski dom modlitwy – nazwa pochodzi ponoć od hebrajskiego słowa *kenes*, czyli zgromadzenie. Zgodnie z tradycją w nawie głównej znajduje się miejsce dla mężczyzn, natomiast na balkonie zwanym babińcem – dla kobiet. Tam właśnie znajduje się słynny Zamek w Trokach. Po zwiedzaniu zamku poszliśmy na tradycyjny karaïmski obiad. Dostaliśmy bardzo znane kibiny oraz bulion z kurczaka. Wszystko było bardzo pyszne i smakowite.

Jedne z najpopularniejszych litewskich potraw to:

- Cepeliny (ziemniaczane pyzy)
- Kibiny (karaïmskie pierogi)
- Chłodnik litewski (zupa przygotowana z kefiru, buraków i szczypiorku)
- Żmudzki Kastynys (krem zrobiony ze śmietany, masła, czosnku i ziół)
- Sakotis (ciasto kształtem przypominające choinkę)

A czy Wy znacie może którąś z tych potraw? Jeśli nie, to musicie koniecznie spróbować, bo naprawdę warto :)

Agnieszka Szymańska, Adrian Dampc

Smacznego!

BOŻE NARODZENIE W POLSCE I NA UKRAINIE

W Polsce coraz częściej spotykamy na co dzień Ukraińców. Dotyczy to także naszej szkoły, w której uczniami są koledzy z Ukrainy. Wobec zbliżających się Świąt Bożego Narodzenia warto zainteresować się, jak świętują, jakie są ich zwyczaje, w czym są podobne do naszych, a czym się różnią. Redakcja EKONOMANIKA zebrała informacje na ten temat.

Zarówno Polacy jak i Ukraińcy oczekują na czas Bożego Narodzenia z wielkimi emocjami. Kupujemy prezenty i spotykamy się w rodzinnym gronie, ozdabiamy choinkę, jednak Ukraińcy bardziej oczekują Nowego Roku. Polacy Boże Narodzenie obchodzą 25 grudnia, a Ukraińcy 7 stycznia. Jednak na Ukrainie bardziej czeka się na Nowy Rok. 31 grudnia ukraińskie dzieci zaglądają pod choinkę w poszukiwaniu prezentów od Dziadka Mroza – postaci związanej z czasami ZSSR, która miała być socjalistyczną odpowiedzią na religijny wymiar Świętego Mikołaja. Dziadkowi Mrozowi na Ukrainie towarzyszy wnuczka, Śnieżynka, która przychodzi z nim witać dzieci. Ubrana jest w niebieski płaszcz. Właściwie Dziadek Mróz i Święty Mikołaj to jedna i ta sama postać: czerwony płaszcz, biała broda, worek prezentów. Jednak na Ukrainie to powód dyskusji, ponieważ jest symbolem minionej epoki, w której w cały ZSSR miały obowiązywać te same zwyczaje. Do dziś o Dziadku Mrozie Śnieżynce ukraińskie dzieci śpiewają piosenki lub czytają w bajkach. Od czasu konfliktu rosyjsko-ukraińskiego coraz częściej w domach i tradycji Świąt Bożego Narodzenia u naszych wschodnich sąsiadów gości Święty Mikołaj, który przynosi prezenty w nocy 19 grudnia analogicznie do naszych mikołajek 6 grudnia (różnica wynika z kalendarzy – juliańskiego i gregoriańskiego).

Tradycje bożonarodzeniowe obu narodów są bardzo podobne, są jednak pewne różnice. W przeddzień Bożego Narodzenia – Polacy 24 grudnia, Ukraińcy 6 stycznia – obchodzimy Wigilię. Na Ukrainie Wigilia to Święty Wieczór. Około 70% Ukraińców praktykuje w obrządku prawosławnym, 8% to grekokatolicy, a tylko 1% - katolicy obrządku rzymskiego. Podobnie jak

w naszych domach w przeddzień narodzin Chrystusa spotyka się rodzina, a do stołu zasiada się po pojawieniu się pierwszej gwiazdki. Gospodarz po zapaleniu świec czyta modlitwę, dopiero po tym rozpoczyna się wieczerza. Zwyczajem właściwym naszej kulturze jest tradycja łamania się opłatkiem wywodząca się z XVII wieku, która nieznana jest na Ukrainie. Tam natomiast duchowni prawosławni radzą, by w Wigilię nie spożywać mięsa, mleka i jajek, a nawet alkoholu. Tak na polskim jak i ukraińskim wigilijnym stole powinno się pojawić 12 potraw. W Polsce, wśród nich na pewno będzie: barszcz czerwony z uszkami, kompot zrobiony z suszonych owoców, pieczony karp, a w wielu regionach np. kutia. Ukraińcy również przygotowują tę ostatnią. Dodają do niej mak, rodzynki, miód, orzechy. Wśród innych potraw znajdziemy ryby, grzyby, pierogi, ziemniaki, kompot itp. W Polsce, w przeciwieństwie do Ukrainy, jest tradycja, żeby zostawić jedno wolne miejsce przy stole dla niespodziewanego gościa.

Samo Święto Narodzenia Pańskiego jest okazją do delektowania się różnymi smakołykami bez jakichkolwiek ograniczeń. Zarówno w Polsce, jak i na Ukrainie w Boże Narodzenie śpiewa się kolędy. Ukraińskie dzieci śpiewają, kiedy kolędują u sąsiadów i krewnych. Składają one życzenia szczęścia, zdrowia i dostatku gospodarzom. W zamian obdarowywane są słodyczami i pieniędzmi. Uważa się, że im więcej kolędników odwiedziło nasz dom, tym lepszy będzie rok. Kolędowanie na Ukrainie trwa od 6 stycznia do 15 lutego. W Polsce ten zwyczaj również jest kultywowany w niektórych regionach. Starym i ciekawym zwyczajem na Ukrainie jest chodzenie z szopką. To miniatury teatr lalek, który znajduje się w skrzynce. Z jego pomocą pokazywane są spektakle na temat Bożego Narodzenia. Nowy Rok na Ukrainie to ważne święto, które w krajach ZSRR świętowano według kalendarza juliańskiego. Nowy Rok wypadł w nocy z 13 na 14 stycznia. Dopiero w 1918 r. władza radziecka postanowiła przejść na kalendarz gregoriański, według którego święto obchodzone jest w nocy z 31 grudnia na 1 stycznia. Dlatego w krajach postsowieckich, w tym na Ukrainie, do tej pory zachowała się tradycja świętowania Nowego Roku według kalendarza juliańskiego. Świętowanie końca Starego i początku Nowego Roku jest związane z mnóstwem różnorodnych i ciekawych tradycji i zwyczajów. Wieczorem 13 stycznia Ukraińcy obchodzą Szczodry wieczór – według kalendarza liturgicznego wspomnienie Melanii. 14 stycznia rano chłopcy i mężczyźni idą siać ziarno, co ma zapewnić szczęście. Siewcy najpierw idą do rodziców chrzestnych, krewnych i bliskich. Wcho-

dząc do domu, rozsypują ziarno i gratulują Nowego Roku. Kobiety kultywują wróżby oraz przepowiadają przyszłego męża. Jeden z prostych sposobów wróżenia polega na wyjściu wieczorem 13 stycznia na ulicę i zapytaniu o imię pierwszego napotkanego mężczyzny. Takie same imię ma mieć przyszły narzeczony.

Czy nas Polaków i Ukraińców więcej łączy czy dzieli? Odpowiedź wydaje się oczywista – jesteśmy podobni bardziej niż różni. Naszym kolegom i koleżankom z Ukrainy życzymy miłych, rodzinnych i przepięknych Świąt Bożego Narodzenia.

ZESPÓŁ REDAKCYJNY EKONOMANIKA

Dominika Konkol 1F

Daria Hudz 1F

Angelika Kummer 1F

Marta Wicher 3C

Agnieszka Szymańska 3C

Adrian Dampc 3C

Szymon Langa 3C

Magdalena Mazur 4B

Kamila Senwicka 4B

Karolina Ceglowska 4B

Magdalena Mazur 4B

Emil Kielczyński 4C

Pod opieką p. J. Mazurkiewicz

Wesołych Świąt !

**Gwiazdki najjaśniejszej,
Choinki najpiękniejszej
Prezentów wymarzonych,
Świąt mile spędzonych.**

**Karnawatu szalonego
I Nowego Roku bardzo
udanego!**

**Życzy Redakcja
EKONOMANIKA**